

Mál nr. 184/2002

M

V h.f. v. A

X h.f. v. B

Árekstur bifreiða á gatnamótum Álfatanga og Þverholts í Mosfellsbæ þ. 25.7.2002.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ.5.9.2002.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 713/2002
3. Lögregluskýrsla dags. 5.9.2002 ásamt ljósmyndum.
4. Skipulagsuppdraettir
5. Bréf X h.f. dags. 13.9.2002.
6. Bréf V. h.f. dags. 24.9.2002.

Málsatvik.

A sem er vörubifreið ók suður malarveg sem liggur frá hesthúsahverfi í Mosfellsbæ að því er segir í lögregluskýrslu og inn á gatnamótin Álfatanga Þverholts með fyrirhugaða akstursstefnu suður Þverholt í lögregluskýrslu segir að á þeim tíma hafi engin umferðarmerki verið þar sem malarvegurinn liggja að gatnamótunum. B var ekið austur Álfatanga með fyrirhugaða akstursstefnu yfir gatnamót Þverholts við Álfatanga en biðskylda er við gatnamótin. Ökumaður A segist hafa hægt á sér þegar hann kom að gatnamótunum og séð til ferða B sem hafi verið nánast stopp við gatnamótin og hafi hann þá haldið áfram yfir gatnamótin en síðan snögg hemlað en A runnið áfram á B. Ökumaður B segist hafa stöðvað bifreið sína við biðskyldumerkið á gatnamótunum til að hleypa bifreiðum framhjá sem var ekið norður Þverholt og síðan hafa lagt af stað þegar A hafi skyndilega komið frá vinstri og lent á B en ökumaður segist ekki hafa séð A fyrr en hún lenti á B.

Álit.

Nefndin kannaði aðstæður á vettvangi. Þar sem áreksturinn varð er bundið slitlag á Álfatanga og Þverholti og biðskyldumerki fyrir umferð af Álfatanga á þessum gatnamótum. Til norðurs á gatnamótunum er myndarlegt útskot fyrir strætisvagna en til hliðar í áframhaldi af Þverholti til norðurs er malarvegur sá sem að A ók til suðurs í umrætt sinn og sést illa frá þeim stað sem B var. Á gatnamótunum þar sem að A ók af malarveginum inn á gatnamótin munu ekki hafa verið umferðarmerki sbr. lögregluskýrslu en þar hefur nú verið sett biðskyldumerki. Þeim ökumönnum sem aka malarveg þann sem A ók í umrætt sinn má vera ljóst að umræddur vegur er fáfariinn og minni háttar miðað við þær götur þar sem ekið er inn á umrædd gatnamót. Ökumanni A bar því með vísan til 3. mgr. 25.gr. umfl. nr. 50/1987 að veita B forgang en líta verður á þá götu sem að A ók eftir í umrætt sinn sem minni háttar veg sem falli undir ákvæði 3. mgr. 25.gr. umferðarlaga og bar því A að veita annarri umferð um gatnamótin forgang óháð því hvernig merkingum er háttað að öðru leyti á gatnamótunum. Þá mátti ökumanni A sem ók þungum stórum flutningabíl vera ljóst að honum bar að aka inn á umrædd gatnamót með ítrustu varúð miðað við aðstæður en á það þykir hafa skort hjá ökumanni A. Úrskurðarnefndin vísar að öðru leyti til sjónarmiða sem koma fram í úrskurði nefndarinnar í máli nr. 174/2002 varðandi skýringu á vegi í skilningi 3. mgr. 25.gr. umferðarlaga.

Niðurstaða.

A ber alla sök.

Reykjavík 8.10. 2002.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.